

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida) išleidimo

Siekiant pritraukti gyventojų lėšas TSRS liaudies ūkio tolesnio išvystymo priemonėms finansuoti, TSR Sąjungos Ministrų Taryba n u t a r ė:

1. Išleisti Valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida) 32 milijardų rublių sumos 20 metų laikotarpiui.
2. Paskolos obligacijas ir laimėjimus pagal jas atleisti nuo valstybinių bei vietinių mokesčių ir rinkliavų.
3. Patvirtinti TSRS Finansų ministerijos pateiktas Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida) išleidimo sąlygas.

Egzaminai artėja

Mokyklose baigiasi paskutinis mokslo metų ketvirtis. Netoli ir egzaminai.

Jie yra rimtas ir atsakingas laikotarpis mokyklos gyvenime. Egzaminams turi intensyviai ruošis visas mokyklos kolektyvas. Moksleivio šeima, tėvai taip pat daug gali ir turi padėti mokyklai. Visų pirma, tėvai turi susipažinti su egzaminų pravedimo tvarka, sužinoti iš klasių vadovų, kokios pagalbos reikia jų vaikui ruošiantis egzaminams. Žinoma, tik toji pagalba kiekvienam vaikui turi būti skirtinga, apgalvota.

Gi kai kurie tėvai ir patys gyvena klaidinga nuomone, nusprendę, kad jų vaikas jau nebeperis aukštesnę klasę, net nepasitarę su mokytojais, visai nebeleidžia jo į mokyklą. Štai, kad ir Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos VII klasės moksleivė Regina Leščinskaitė. Ji trečiajame šių mokslo metų ketvirtyje turėjo keturis dvejetus, Regina gabi, protinga mergaitė, bet motina labai mažai dėmesio kreipia į jos mokymąsi, lepina ją. Dabartiniu metu Leščinskaitė beveik visai nustojo lankiusi mokyklą, mažai lankėsi ir mokslo metų eigoje. Tuo tarpu, jei motina būtų pareikalavusi, kad Regina sistemingai dirbtų, reguliariai lankytų mokyklą, ji tikrai būtų perėjusi į aukštesnę klasę.

Taip pat silpna kontrolė iš motinos pusės moksleiviams Vaitiekūnui Algiiui (VI a kl.), kuris gali likti ir trečioms metams toje pačioje klasėje kurso kartoti, nes trečiajame mokslo metų ketvirtyje turėjo net šešis dvejetus, Vaitiekūnaiti Nijolei (VI b kl.). Ni-

K. PAJARSKAS

VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos mokslo dalies vedėjas

jolė praeitais mokslo metais buvo viena geresniųjų moksleivių, o šiais

mokslo metais mokosi blogai. Arba, dėl tėvų nerūpestingumo VIa klasės moksleivė Vilė Puinauskaitė metė mokslo, o „Vėžionių“ kolūkio valdyba mokyklinio amžiaus vaiką įdarbino—Vilė dirba karvių melžėja. Tuo tarpu ji mokėsi ne taip jau blogai, būtų galėjusi pereiti į aukštesnę klasę. Dešimties - vienuolikos metų moksleivis, kuris neįpratęs sistemingai dirbti, nemoka teisingai vertinti savo žinių, reikia dažniau kontroliuoti, kaip jis kartoja medžiagą, patikrinti jo namų darbus ne tik žodžiu, bet ir raštu. Kontrolė reikalinga ir geriems moksleiviams, nes jie dažnai aptingsta, esą, nuobodu kartoti žinomą dalyką.

Dabar mokyklose vyksta konsultacijos. Tačiau atsitinka, kad patys silpniausi moksleiviai į jas neateina. Štai, moksleiviai Julius Antipovas (V c kl.), Danutė Juozėvičiūtė (Vb kl.), Arvydas Skėrys noriai lanko konsultacijas, nepraleidžia jiems nesuprantamų matematikos dalykų. Tačiau Linas Novikas (V b kl.) antrametis, blogai mokosi, dažnai į konsultacijas visai neateina.

Labai svarbu ruošiantis egzaminams dirbti pagal dienos planą, atsiminti, kad dvi valandos rytinio mokymosi atstoja visos nakties darba.

Kartais gi egzaminų metu moksleivis, gavęs dvejetą, bijo eiti namo, nes jo laukia bausmė. Čia irgi neteisinga, nes tik draugiška tėvų parama, reikalavimai padės jų vaikui sėkmingai užbaigti mokslo metus.

★
1956 metų
gegužės mėn.
16
trečiadienis
Nr. 39 (1013)
★

Kaina 15 kap.

Tarybų šalyje

Minske Baltarusijos ir Lietuvos atstovai pasirašė sutartį dėl respublikų socialistinio lenktyniavimo už tolesnį žemės ūkio išvystymą. N u t a r a u k o j e: Lietuvos TSR Vilkių rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkio pirmininkė G. Bundzienė pasirašo sutartį. Dešinėje — Baltarusijos TSR Nesvizio rajono Kalinino vardo kolūkio pirmininkas J. V. Aleksankinas.

V. Lupeikio ir G. Beguno nuotr. (BELTA-ELTA).

Rūpinimasis senais kolūkiečiais

Alma-Atos srities žemės ūkio artelėje „Paryžiaus Komuna“ 22 metus dirba kolūketis Omaras Machmutovas. Drg. Machmutovas turi 78 metus. Jam, kaip ir 70 metų turinčiai Maširman Chasanovai ir šešiolikai kitų senų kolūkiečių, žemės ūkio artelės visuotinis susirinkimas nutarė mokėti pensiją—150 darbdienų per metus.

(TASS-ELTA).

Stalingrado HES užtvankos

Stalingrado HES užtvankos—didžiausi hidromazgo įrenginiai. Kartu su HES pastatu jie pertvers Volgą ir, pakėlę jos vandenį 25 metrais, sudarys Stalingrado jūrą. Bendras šių hidrotechninių įrenginių ilgis yra didesnis kaip 3 km.

Dabar plačiu frontu vykdoma slenkstinės ir užliejamosios užtvankų statyba. Slenkstinės užtvankos pamatui žemsiurbės ir ekskavatoriai išrausė milžinišką duobę, kurios plotas yra 50 hektarų. Jos gylis siekia 15—18 metrų. Šiuo metu čia vyksta betonavimo darbai. Slenkstinės užtvanka statoma iš gelžbetonio. Jos apimtis viršys 2 milijonus kubinių metrų.

(TASS-ELTA).

RAJONO DARBO ŽMONĖS, VIENINGAI PASIRAŠYKIMĖ NAUJĄJĄ VALSTYBINĘ PASKOLĄ!

TSRS valstybinių paskolų reikšmė žemės ūkiui

Naujojo šeštojo penkmečio planas, kurio Direktivas patvirtino istorinis TSKP XX suvažiavimas, yra milžiniška mūsų didžiosios Tėvynės suklestėjimo programa. Svarbiausios šio plano užduotys yra užtikrinti pirmenybinį sunkiosios pramonės išvystymą, nuolat tobulinant techniką, keliant darbo našumą, pasiekti naują galingą visų liaudies ūkio šakų kilimą, smarkiai pakelti žemės ūkio gamybą ir šiuo pagrindu pasiekti žymų darbo žmonių materialinės gerovės bei kultūrinio lygio pakilimą.

Šeštojo penkmečio metais numatomas tolesnis spartus Lietuvos TSR liaudies ūkio vystymas. Bus toliau vykdomas mūsų respublikos industrializavimas.

Smarkiai išaugs ir stiprės Lietuvos respublikos energetinė bazė. Jau penktojo penkmečio metais prie mažesnių Lietuvos upių—Šešupės, Strėvos, Nevėžio buvo pastatyta visa eilė hidroelektrinių, kurios dabar tiekia elektros energiją kaimo vietovėms bei rajoniniams centrams. Dabar statomos pajėgios Antalieptės, Antanavos ir kitos hidroelektrinės.

Ypatingai didelę reikšmę tolesniam respublikos industrializavimui turės galingos Kauno HES statyba prie Nemuno.

Milžinišką reikšmę tolesniam respublikos liaudies ūkio šakų išvystymui turi spartus statybinių medžiagų pramonės augimas. Šeštojo penkmečio metais ypatingai bus vystoma statybinių medžiagų pramonė, išnaudojant vietinių žaliavų bazę: klintis, kreidinė, mergelį, molį ir smėlį. Bus smarkiai išplėsta Akmenės cemento gamykla, rekonstruota eilė statybinės keramikos fabriku.

Šeštojo penkmečio materialinės gamybos smarkaus išvystymo pagrindu bus žymiai pakeltas respublikos darbo žmonių ekonominis ir kultūrinis lygis.

Šeštojo penkmečio plane numatytiems uždaviniais įgyvendinti svarbų vaidmenį turi tarybiniai finansai, kas ryškiai atspindi TSRS Valstybinio biudžeto, o taip pat ir Lietuvos TSR biudžeto 1956 metams skaičiuose.

Daugiau kaip pusė Lietuvos TSR biudžete numatyti išlaidų skiriama kultūrinėms-buitinėms priemonėms finansuoti. Kasmet plečiasi mokyklų, ligoninių ir kitų socialinių-kultūrinių įstaigų tinklas. Stambūs asignavimai skiriami mokslinėms problemoms, susijusioms su respublikos pramonės, žemės ūkio ir

kultūros išvystymu spresti ir nagrinėti. Stambios sumos skiriamos žemės ūkiui išvystyti.

Milžiniškai ūkinei bei kultūrinei statybai finansuoti lėšas valstybė gauna pagrindinai iš ūkinių organizacijų sandėlių, kurios metai po metų didėja ir yra tvirta valstybinio biudžeto pajamų bazė.

Biudžeto pajamų dalyje žymią vietą užima taip pat ir gyventojų lėšos, gaunamos paskirstant valstybines paskolas.

Šių metų TSRS Valstybiniame biudžete numatyta įplaukų į biudžetą iš paskolų 32,2 milijardo rublių.

TSRS valstybinių paskolų istorija rodo, kad prieškariniais penkmečiais į biudžetą įplaukusios lėšos buvo sunaudojamos socialistinei industrializacijai ir žemės ūkio kolektyvizacijai. Didžiojo Tėvynės karo metu gyventojų valstybei paskolintos lėšos padėjo greičiau sutriuškinti priešą. Pokariniais metais mūsų paskolos padėjo sėkmingai atkurti ir išvystyti TSRS liaudies ūkį.

Tarybinės valstybės paskolos skiriasi nuo kapitalistiniuose kraštuose išleidžiamų paskolų tuo, kad jos yra gamybinio pobūdžio ir sunaudojamos naujoms materialinėms vertybėms kurti.

Tarybų Sąjungos gyventojams pagal laimėjimus ir į padengimo tiražus išėjusias obligacijas kasmet išmokamos stambios pinigų sumos. Tik per 1956 metus yra numatyta išmokėti virš 14 milijardų rublių. Per 1955 metus vien tik Lietuvos gyventojams buvo išmokėta 77,3 milijono rublių.

Taupymui ir valstybės kreditui remti komisijos paskolų paskirstymo laikotarpiu per savo įgaliotinius turi aktyviai organizuoti paskolos pasirašymo pravedimą betarpiškai kiekvienoje įmonėje, įstaigoje, gamyklų ceehuose ir kolūkiuose.

Veikiančios prie kolūkių taupymui ir valstybės kreditui remti komisijos turi sekti, kad paskolos įgaliotiniai įteiktų obligacijas paskolos pasirašymą apmokėjusiems kolūkiečiams.

Šių metų TSRS Valstybinė paskola įneš naują indėlį į mūsų Tėvynės liaudies ūkio bei kultūros išvystymą, tarybinių žmonių gerovės pakilimą.

Vieningai pasirašykime Valstybinę paskolą!

J. Genys

Lietuvos TSR Valstybinės draudimo, taupomųjų kasų ir valstybinio kredito valdybos viršininkas

NAUJOJI PASKOLA PADĖS TOLIAU VYSTYTI ŽEMĖS ŪKĮ!

Kolūkinio kaimo suklestėjimui

„Mituvos“ kolūkio dirbantieji vieni pirmųjų rajone pasirašė naująją Valsstybinę paskolą.

Kolūkio pirmininkas Salogubovas, pirmasis pasirašydamas Valsstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui toliau išvystyti, pareiškė:

— Mano kuklus Indėlis tebūna mūsų Tėvynės sustiprėjimui, darbo žmonių materialinio ir kultūrinio lygio pakėlimui. Kviečiu visus kolūkiečius aktyviai pasirašyti naująją paskolą.

Naujosios Valsstybinės paskolos pasirašymas vyko visoje kolūkio teritorijoje vieningai ir organizuotai.

N. Barauskaitė

„Skodinio“ kolūkio J. Tubelio vadovaujamos III laukininkystės brigados žemdirbiai pirmieji pasirašė naująją Valsstybinę paskolą, paskolindami valstybei dalį savo santaupų kolūkinio kaimo suklestėjimo, darbo žmonių gerovės pakėlimo labui.

Baigiamas paskolos pasirašymas ir kitose laukininkystės brigadose.

B. Starkus

PRANEŠIMAS apie pavasario sėjos eigą raiono kolūkiuose 1956 m. gegužės 15 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta vasarinių grūdinių kultūrų	Pasėta daugiamečių žolių
1.	„Lukonys“	33,8	51,6
2.	M. Melnikaitės v.	26,9	30,0
3.	„Mūsų rytojus“	16,5	80,0
4.	„Ateitis“	13,4	65,8
5.	„Aukštaičiai“	13,0	69,5
6.	„Stalino keliu“	11,2	*
7.	„Pirmūnas“	10,9	31,2
8.	„Vedrupys“	10,1	79,5
9.	„Aušra“	9,0	92,5
10.	„Vėžionys“	8,1	*
11.	„Pirmoji vaga“	6,1	*
12.	„Nemunas“	6,0	81,6
13.	„Juodpėnai“	5,5	47,0
14.	„Mituva“	5,0	94,3
15.	„Palanga“	4,2	*
16.	„L. spartuolis“	1,8	71,0
17.	„Šetekšna“	0,8	*
18.	„Laisvė“	0,8	47,9
19.	„Adomynė“	0,5	74,3
20.	„Sakalas“	—	91,9
21.	„Artojas“	—	83,3
22.	„Vienybė“	—	79,1
23.	„Žalgiris“	—	70,7
24.	„Pakupys“	—	66,6
25.	„Skodinas“	—	56,7
26.	„Bugailiškiai“	—	48,1
27.	„Mičiurino v.“	—	44,5
28.	„Neris“	—	25,6
Viso:		6,9	70,0

*—įvykdė planą

Neatsitraukiant nuo kolūkinės gamybos

Šiandien kiekvienas jaunai ar senas, moteris ar vyras gali mokytis ir neatsitraukęs nuo tiesioginio savo darbo, gamybos. Tam sudaromos palankiausios sąlygos.

Štai, Kupiškio rajono kolūkinio kaimo jaunimas turi savo septynmetę mokyklą Subačiuje su jos filialais Šimonyse, Gaigaliuose ir Čivonyse. Baigėsi mokslo metai. Prie Čivonių septynmetės mokyklos veikiantis kaimo jaunimo septynmetės mokyklos filialas išleido baigusių septynias klases pirmąją laidą. Sėkmingai egzaminus išlaikė ir gavo

septynių klasių baigimo pažymėjimus 7 moksleiviai. Tačiau dauguma jų neapsiribos tuo, tės mokslą specialiose mokyklose, technikuose. Kolūkietė M. Jasulionytė mokysis žemės ūkio technikuose, „Artojo“ kolūkio pirmininkas A. Briška ir kolūkietis A. Aliušis stos į mechanizacijos mokyklą.

Kolūkinio kaimo jaunuoliai! Sekančiais mokslo metais, rimtai apsisprendę, pradėkite mokytis neatsitraukiant nuo gamybos.

A. Matiukas

Čivonių septynmetės mokyklos direktorius

MUMS RAŠO

Nepavyzdingas kinomechanikas

Kilnojamo kino Nr. 1 mechanikas A. Jurkevičius nesažiningai atlieka savo pareigas. Seansai visuomet pradėdami demonstruoti daug vėliau nustatyto laiko. Su žiūrovais A. Jurkevičius elgiasi nemandagiai, šiurkščiai. Iš vaikų už biuletą ima tiek pat, kaip ir

iš suaugusių — po 2 rb. Paklaustas, kodėl taip brangūs bilietai vaikams, mechanikas atsako:

— Taip įsakė kultūros skyriaus vedėjas.

O jis turėtų įsakyti A. Jurkevičiui sąžiningiau atlikti patikėtą pareigą.

P. Aukštuolis

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAI

„Taip neturi būti“

Š. m. kovo mėn. 17 dienos „Stalino keliu“ numeryje po rubrika „Skaitytajai praneša, kad...“ tilpo taip pavadinta korespondencija, kurioje buvo nurodoma betvarkė, vyraujanti miestoirtyje.

Rajono komunalinio ūkio skyrius praneša, kad korespondencijoje iškelti faktai teisingi. Trūkumai pašalinti, pirties direktorius iš pareigų atleistas.

„Sukčių iš įmonės reikia vyti lauk“

Tokiu pavadinimu korespondencija tilpo „Stalino keliu“ Nr. 23(997). Joje buvo iškelta Puozo pieno separatoravimo punkto vedėjos O. Masilionytės savivaliavimas, piktnaudžiavimas tarnybine

padėtimi. Kaip praneša Pandėlio sviesto gamybos įmonės direktorius drg. Šimėnas, kritika O. Masilionytės adresu teisinga. Ji iš einamųjų pareigų atleista.

Trumpai

● I VLKJS eiles šiomis dienomis įstojo Virbališkių septynmetės mokyklos moksleiviai-pionieriai I. Puzinas, V. Marcinkevičius, B. Vaitiekūnas, D. Vaitiekūnaitė ir B. Kilkutė.

P. Kilkus

● Adomynės septynmetės mokyklos V klasės moksleiviai, vadovaujami mokytojos J. Vaitkevičienės, kolūkiečiams parodė Audronišos dviejų veiksmų pjesę „Garbės žodis“. Buvo paskaityta paskaita.

A. Paberžis
V. Liadauskas

● Vėžionių žemės ūkio artelės narius aptarnaujantis laiškininkas K. Grigaliūnas spaudą bei korespondenciją pristato visada laiku, aktyvus spaudos platintojas.

A. Šnioka

Silkių žvejybos valdybos Klaipėdoje žūklavimo tinklų bei padargų dirbtuvė šiemet įsisavino naujo žūklės įrankio — naujos rūšies tinklų — gamybą. Naujieji tinklai dabar bandomi jūroje. Nuotraukoje: viena geriausių dirbtuvės tinklų mezgėjų O. Volosenkova, įvykdanti pamainos užduotį 170 procentų.

L. Morozovo nuotr. (ELTA).

KAS SUDARO PARTINIO VADOVAVIMO KOLEKTYVUMO PRINCIPĄ

TSKP XX suvažiavimo nutarimai sukėlė visų komunistų, visos tarybinės liaudies didžiulį kūrybinės energijos pakilimą. Partinių organizacijų gyvenimas pasidarė ryškesnis, turtingesnis, turiningesnis, pakilo jų iniciatyva sprendžiant politinius ir ūkinius klausimus.

Partijos eilių kovingumo sustiprėjimas ir pakilimas yra susijęs su tuo, jog Centro Komitetas atkūrė leninines partinio gyvenimo normas ir partinio vadovavimo principus.

V. I. Leninas mūsų partijoje matė darbo žmonių kolektyvinio proto, liaudies kolektyvinio organizatoriaus ir politinio vadovo išikūnijimą. Atsižvelgdamas į tą didį istorinį vaidmenį, kurį turi suvaidinti darbininkų klases partija, Leninas paruošė partinio gyvenimo normas ir partinio vadovavimo principus. Šių princi-

pų tarpe į pirmąją vietą Leninas kėlė kolektyvinio vadovavimo principą. Kuo gi pasireiškia šis principas?

Pirmiausia tuo, kad vadovaujančioji partijos veikla vykdoma ne vieno ar kito vadovo vienasmenės valios pagrindu. Aukščiausias partijos organas yra jos suvažiavimas, o tarp suvažiavimų — Centro Komitetas. Apie Centro Komitetą V. I. Leninas kalbėjo, kaip apie autoritetingiausią ir išmėgintą vadovų kolegiją. Mūsų partija vadovaujasi tuo, kad tik Centro Komiteto kolektyvinė išmintis, besiremianti marksizmo - leninizmo teorijos moksliniu pagrindu, plačiaja masių iniciatyva, užtikrina teisingą vadovavimą šaliai.

Vadovavimo kolektyvumas reiškia, kad vadovų patyrimas yra derinamas su masių

patyrimu; vadovai turi būti glaudžiai susiję su liaudimi, nuolat tartis su masėmis, ne tik jas mokyti, bet ir mokytis iš jų. Kolektyvinis vadovavimas neįmanomas, jeigu neatsižvelgiama į plataus žmonių rato žinias ir patyrimą.

Kaip yra žinoma, lenininis kolektyvinio vadovavimo principas ilgą laiką buvo pažeidžiamas, kas buvo susiję su J. V. Stalino asmenybės kultu. Didelis TSKP Centro Komiteto nuopelnas yra tas, kad jis po partijos XIX suvažiavimo atitaisė šią padėtį ir atkūrė kolektyvumą darbe vadovaujant partijai ir šaliai. Dabar vėl reguliariai renkasi TSKP Centro Komiteto plenumai, kurie nagrinėja pagrindinius komunistinės statybos klausimus. Visiems komunistams pateikiami svarstyti labai svarbūs

partiniai dokumentai.

Partija reikalauja visose savo grandyse visai stiprinti partinio vadovavimo kolektyvines formas ir metodus, toliau vystyti vidinę partinę demokratiją. Negalima nepastebėti, kad atskiros partinės organizacijos dar tebėra gyvi senieji darbo metodai. Kai kurie partiniai vadovai vis dar negali atsisakyti nuo administravimo, įsakinių. Jie pamiršta, kad tikrinėjimo metodas partiniame darbe yra svarbiausias. Pavyzdžiui, yra žinoma, kad partinis biuras yra kolektyvinio vadovavimo organas. Tačiau neretai būna taip, kad partinio biuro nariai ilgą laiką nesusirenka, o jo sekretorius veikia pats vienas, nesiskaito su išrinktųjų biura draugų nuomone.

Pirminių partinių organizacijų gyvenime

labai svarbią reikšmę turi partiniai susirinkimai. Tai išmėgintas būdas vystyti komunistų aktyvumą ir sąviveiksmiškumą, stiprinti juose savo organizacijos šeiminingą jausmą. Tačiau ne visur susirinkimai vyksta reguliariai, ne rečiau kaip vieną kartą mėnesį, kaip to reikalauja TSKP įstatai.

Tačiau reikalas ne tik tas, kad reguliariai vykėtų biuro posėdžiai, komitetų plenumai, pirminių partinių organizacijų komunistų susirinkimai. Neleistinas dalykas, kad jie vyksta formaliai, valdiškai, kai susirenkama dėl parado, kad būtų tiesiog pritarta vienai ar kitai rezolucijai, paruoštai patydomis, siaurame žmonių rate.

Vadovavimo kolektyvumas nukreiptas prieš formalizmą ir valdiškumą, prieš administravimą ir kan-

celiarinius - biurokratinis darbo metodus. Tikslai ten, kur skaitomasi su komunistų valia, stengiamasi vystyti jų iniciatyvą ir sąviveiksmiškumą, kur išiklausoma į komunistų ir nepartinių balsą, nesibijoma atskleisti trūkumus ir siekiama juos dalykiškai ištaisyti, iš tikrųjų gali vystytis kolektyvinis vadovavimas.

Partinis vadovas, kuris glaudžiai yra susijęs su masėmis ir remiasi jomis, visada sugebės organizuoti darinių kolektyvinį darbą, vengdamas administravimo ir įsakinių.

Nuosekliai įgyvendindamos lenininį kolektyvinio vadovavimo principą, partinės organizacijos dar labiau sustiprins savo ryšius su masėmis, dar aukščiau iškels savo organizuojantį ir vadovaujantį vaidmenį statant komunizmą.

I. Aleksandrovas

LITERATŪRA IR GYVENIMAS

HENRIKAS IBSENAS

Gegužės mėnesyje Pasaulinės Taikos Tarybos nutarimu visose šalyse pažymimos Henriko Ibseno—didžiojo norvegų rašytojo, įnešusio didelį indėlį į pasaulinę kultūrą, 50-osios mirties metinės. Henrikas Ibsenas gimė 1828 metų kovo 2 d. mažame Norvegijos mieste—Lyje—Sifene. 1850 metais jis persikėlė į Christianiją, dabartinį Oslo miestą—Norvegijos sostinę. Čia Ibsenas stijo į universitetą, bet negalėjo jo baigti dėl materialinių sunkumų. Nuo 1852 metų jis—Bergeno nacionalinio teatro režisierius ir dramaturgas, o po penkerių metų pradeda dirbti Christianijos miesto teatre. 1864 metais Ibsenas paliko Norvegiją ir apsigyveno Italijoje, paskui—Vokietijoje ir tik 1891 metais vėl grįžo į tėvynę.

Ibsenas anksti pradėjo kūrybinę veiklą. Būdamas 20 metų jaunuoliu, jis parašė savo pirmąją dramą „Katiliną“, kurioje svarbiausias herojus pavaizduotas kovotoju, raginančiu liaudį sukilti prieš engėjus.

Pirmuoju savo kūrybos laikotarpiu Ibsenas vaizduoja Norvegijos praeitį. Pjesėse „Joninių naktis“, „Fru Inger iš Estroto“, „Helgelando kovotojai“, „Kova dėl sosto“ ir kitose jis vaizduoja savo herojus galiniais ir narsiais, parodo jų karštą tėvynės meilę. Šių pjesių herojų paveikslai žadina norvegų tautos nacionalinio susipratimo ir pasididžiavimo jausmą. Reikia atsiminti, kad tuo laikotarpiu Norvegija kovojo atkaklią nacionalinio išsivadavimo kovą už nepriklausomybę.

—Toli už Norvegijos ribų Ibsenas pagarsėjo savo pjesė „Brandas“ (1866 m.). Ji turėjo didžiulį pasisekimą daugelyje šalių, jų tarpe ir Rusijoje.

1867 metais Ibsenas sukuria dramatinę poemą „Pjer Giunta“—piktą, kandžią satyrą, kuri išjuokė neigiamas buržuazinės visuomenės puses—egoizmą, prisitaikėlškumą, tingumą, pasitenkinimą prieš miesčioniškumą, kosmopolitizmą. Tuo pat metu Ibsenas pasisako jame prieš grobišką didžiųjų valstybių politiką, gindamas mažutę Daniją, kurią buvo užpuolusi galinga Prūsija.

Pjesėse „Jaunimo sąjunga“, „Visuomenės šulai“, „Liaudies priešas“ rašytojas, remdamasis dabarties medžiaga, parodo buržuazinės visuo-

menės supuvimą, tų „šulų“, kuriais ji remiasi, supuvimą.

Ibseno plunksnai priklauso ištisas šeimyninių

dramų ciklas. Jose rašytojas demaskuoja buržuazinės moralės ydingumą, miesčioniško šeimyninio gyvenimo melagingumą ir apgaulingumą, buržuazinės visuomenės vertelgiškumą ir beprincipiškumą.

Įvairiais gyvenimo laikotarpiais Ibsenas sukūrė daug eilėraščių, kurie užima rašytojo kūryboje ypatingą vietą. Tai lyrika, satyriniai ir socialiniai kūriniai.

Ibsenas ypatingai domėjosi Rusijos revoliucinių judėjimų, rusų kultūra ir literatūra. Viena iš savo laiškų jis

įvertina rusų meną kaip gausiausių ir energingiausių nacionalinių įkvėpimų. Rusų kultūros ir literatūros suklestėjimą Ibsenas siejo su revoliucine rusų tautos kova. „Rusija,—rašė jis,—viena iš nedaugelio šalių žemėje, kur žmonės dar tebemyli laisvę ir dėl jos aukojasi. Todėl toje šalyje ir yra taip aukštai išsivysčiusi poezija ir menas...“

Ibsenas yra literatūros milžinas, artimas ir suprantamas visoms nacijoms. Tiesa, jis nevisada buvo nuoseklus savo kūryboje. Ibsenas kartais nutoldavo nuo realizmo ir nukrypdavo į mistiką, į simbolizmą. Keldamas opius klausimus, jis ne visada galėjo į juos atsakyti. Tai pripažindavo ir pats rašytojas, sakdamas: „Aš beveikiu klausti, mano pašaukimas nėra atsakyti“.

Svarbiausia Ibseno kūryboje—jo humanizmas, jo meilė savo liaudžiai, jo atkakli kova prieš visą tai, kas trukdė liaudžiai žengti į priekį. Didžiojo norvegų rašytojo kūryba brangi tarybiniais žmonėms, visoms pažangiosioms pasaulio jėgoms. Ir neatsitiktinis dalykas, kad nuo mūsų teatrų scenų nenueina Ibseno pjesės, o jo veikalai leidžiami dideliais tiražais.

N. Krymova

Iš jaunųjų kūrybos

V. Laužikas

ABITURIENTAMS

Nuaidės paskutinis skambutis,
Jūs išeisit palikę klases.
Gal norėtus dar ščia pabūti,
Bet tolyn jau gyvenimas ves.

Atestatas—mokyklinių metų
Darbo vaisius ant rankų kuklus.
Bet jis atveria kelią jums platų
Į Tėvynės visus kampelius.

Penkmetinį išgirdę šaukimą,
Eisit ten, kur jus Partija kvies,
Ir sujungsit jaunystės plakimą
Su alsavimu mūsų šalies.

Jus sutiks institutai, gamyklos,
Kolektyvinio kaimo laukai.
Kur bedirbsite—dienos mokyklos
Nepamiršamos bus dar ilgai.

R. Bumblytė

Pavasaris kolūkyje

Saulutė keltas iš už kalno,
Sniegutis tirpsta spinduliuos.
Žirgai plieniniai į laukelį
Su penktiais plūgais išvažiuos.

Sandėlyje jau arpas užia,
Girdisi juokas ir daina,
Tai kolūkiečiai valo grūdus
Šiandien jiems linksma diena.

O per lankas upeliai gražūs
Su šniokštimu į tolį nubanguos,
Beržai žalsvais vainikais apsiptynė,
Kolūkio lauke susiūbuos.

Neatsilikanti brigada
Pasėti javą tuoj skubės
Ir per šią vasarėlę gražią
Jiems gausus derlius užderės.

K. Rimkus

Kartą pavasarį

(Apsakymas)

Pavasario sėjos darbai buvo ką tik prasidėję. Kolūkio pirmininkas Kazys Bartulis—energingas, kolūkiečių gerbiamas ir mylimas žmogus, reiklus sau ir kitiems—dėjo visas pastangas tam, kad su sėja ilgai netektų gaišti. Ir kaip gi galima vilti kinti sėją, jei pavasarį tiek daug darbų gula ant kolūkiečių pečių, o, be to, kokio gi derliaus galima laukti vėlai pasėjus?

Taigi, į sėjos „frontą“ buvo mesta kuo daugiau žmonių, jų tarpe ir Jonas Matulionis su Vincu Pajuodžiu. Tiesa, pastarieji du žmonės priklausė statybos brigadai, bet juos keilioms dienoms buvo galima atitraukti ir paskirti grūdų vežimui į laukus prie sėjamųjų mašinų.

—Ka gi, jei gi reikia jau, pirmininke, teks pabūti vežėjais,

—lyg nenorėm atsakė pirmininkui, kuris juos pakalbino keletą dienų patalkėti sėjėjams.

Tuo tarpu Matulionis su Pajuodžiu savo naujomis pareigomis kaip tik apsidžiaugė. Eidami pavakary į namus, jie susėdo pušinėly ant kelmo, užsivėrė ir paskubomis aptarė reikalą: turėjo likti po keletą dešimčių kilogramų rugių.

Sekančios dienos rytą, pasikinkę arklius, Matulionis ir Pajuodis jau buvo prie grūdų sandėlio. Sandėlininkui Julijui Grigui atsverus grūdus, čiupdavo maišus ant pečių ir versdavo į vežimus. Netrukus per tą patį pušynėlį jie jau važiuo į trečios laukininkystės brigados laukus. Šiame pušynėlyje, kur jie vakar sutraukė po suktinę, ir įvykdė savo nesudėtingą planą:

po truputį nusėmę grūdų į iš anksto paruoštus tuščius maišus, juos pakišo po viena plačiai išsišakojusia egle ir plaukstelėjo arkliams. Viskas vyko gerai. Dar vienas kitas toks važiavimas iš sandėlio į laukus jiems žadėjo gražių grūdelių. Be to, žinoma, grūdus parduos, kišenėse sušlamės banknotai, ir pasisekęs reikalas bus „aplaistytas“.

Gal būt, Matulionis su Pajuodžiu ir būtų įvykdę šį savo nėsvarų sumanymą, jei ne paties pirmininko dukra Regina—ketvirtos klasės moksleivė, didelė gėlių mėgėja.

Nesuradusi kolūkio kontoroje, ji tėvą su-tiko grįžtant iš lauko.

—Na, ko taip uždususi?—šypsodamasis jis paklausė dukrą, bėgančią priešais.

—Tėveli aš buvau rinkti žibučių!

—Ir aš matau, kad buvai, tik kažkodėl tavo pintinė šandien tuščia—nepasisekė, a? Regina, sunkiai ai-

suodama nuo bėgimo, sis Bartulis stebėjo ėmė pasakoti, kad po Matulionį su Pajuodžiu, kuriems net maišai iškrito iš rankų,—o grūdus paimkit ir neškite į kolūkio kontorą—savo vagystės įrodymą. Kiti valdybos nariai jau laukia mūsų...

—Na, mano mieloji mergyte, susitarkim

taip: niekam apie tai nė žodžio, o žibučių nueik į kita vietą. Parėjusi mamai pasakyk, kad aš šandien grįšiu vėliau. O už žinią—didelis aciū.

Darbai tą dieną kolūkyje vyko kaip paprastai. Pirmininkas jau buvo nuėjęs prie didžiosios eglės ir išitikinęs, kad kažkas prie grūdų yra spėjęs prikišti savo nešvarius nagus, o po kurio laiko su dviem valdybos nariais pušynėlyje atidžiai stebėjo eglę.

Sutemos kaskart labiau tirštėjo, bet nelaukti nakties svečių irgi buvo negalima. Ir štai, pagaliau, dvi neryškios figūros sučežėjo prie eglės.

—Sveiki, draugai, gal pasidalysime?—ironiškai šypsodama-

Dabar pavasarį, saulė kiekvieną dieną pakyla vis aukščiau, žemei siunčia kaskart karštesnius spindulius. Ištirpo sniegas ir drumzlinas vanduo grioviais ir grioveliais, patvinusiais upokšniais nubėgo į upes. Virš kolūkinio laukų be pertrūkio maldamas savo mažiausiais sparneliais, aukštai čyrena vy-turys, lyg primindamas, kad kolūkiečiams reikia skubėti prie plūgų, sėjamųjų. Taip, laukuose prasidėjo didelis darby-metis, sėja. Traktoriai traukdami sėjamasias, lėtai slenka juoduojančioje dirvoje. By-ra auksinis grūdus, žadėdamas gausų derlių.

Valstybinė paskola TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida)

Tarybinės valstybinės paskolos yra labai populiarios mūsų šalyje. Valstybinių paskolų obligacijų laikytojai yra dešimtys milijonų darbininkų, tarnautojų ir valstiečių. Mūsų paskolų pasisekimas pagrįstas tuo, kad jos sunaudojamos visai liaudžiai artimiems tikslams—naujų gamyklų, fabričių, mokyklų, ligoninių, lopšelių statybai paspartinti, darbo žmonių gerovei ir kultūrai kelti, Tarybinės valstybės galingumui stiprinti.

Šiuo metu Tarybinė vyriausybė išleido naują paskolą—Valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1956 metų laida). Ji yra išleidžiama siekiant mobilizuoti gyventojų lėšas tolesnio TSRS liaudies ūkio išvystymo priemonėms finansuoti, TSKP XX suvažiavimo iškeltiems uždaviniams įgyvendinti. Ši paskola yra išleista 32 milijardų rublių sumai 20 metų laikotarpiui. Obligacijų laikytojams paskolos pajamos išmokamos laimėjimų pavidalu.

Paskola susideda iš 500, 200, 100, 50, 25, ir 10 rublių vertės obligacijų. Pagrindinė yra 100 rublių obligacija, 500 ir 200 rublių vertės obligacijos yra penkios arba dvi šimtarubės obligacijos ir joms iš karto tenka penki ar du laimėjimai. 50, 25, ir 10 rublių vertės obligacijos yra šimtarubės obligacijos dalys ir pagal jas išmokama šimtarubei obligacijai teku-

sio laimėjimo atitinkama dalis.

Paskola išleidžiama atskirais skyriais po 100 milijonų rublių kiekviename. Kiekvienas paskolos skyrius skirstomas į 20 tūkstančių serijų. Kiekvienoje serijoje yra 50 šimtarubių obligacijų arba atitinkamas kitos vertės obligacijų skaičius, bendrai 5 000 rublių sumai. Vieno paskolos skyriaus obligacijoms teke laimėjimai tuo pačiu metu tenka visų paskolos skyrių tos pačios serijos ir to paties numerio obligacijoms.

Kasmet, pradedant nuo 1957 metų, vykdomi du laimėjimų tiražai, o per 20 metų—40 tiražų 55.136.000 rublių sumai.

Laimėjimai nustatyti 5.000, 1.000, 500 ir 200 dydžio vienai 100 rublių obligacijai, įskaitant pačią obligacijos vertę.

Per paskolos 20 metų laiką laimi 25 proc. visų obligacijų.

Obligacijos, kurioms teko laimėjimai, o taip pat obligacijos, išpirktinos pagal jų nominalinę vertę, gali būti pateiktos apmokėti iki 1977 metų lapkričio mėn. 1 d.; šiam terminui išėjus, nepateiktos apmokėti obligacijos netenka galios ir nebeapmokamos.

Vieningai ir noru paskolinkime valstybei savo santaupų dalį.

VI. Čekanauskaitė
Lietuvos TSR VDTK ir VK Valdybos kontrolierius-revizorius

Iš žemės ūkio pirmūnų patyrimo

Viščiukų auginimas

Paukštininkystė yra labai pajaminga kolūkinės gamybos šaka. Krasnodaro krašto Plastunovo rajono „Raudonosios žvaigždės“ žemės ūkio artelė turi didelę paukščių fermą. Pernai iš paukštininkystės ji gavo vieną milijoną 300 tūkstančių rublių. Stavropolio krašto Novo-Aleksandrovsko kolūkio pajamos, laikant 13 tūkstančių dėslių vištų narvuose, sudarė pusantro milijono rublių.

Geriausiuju paukštininkystės ūkiu patyrimas rodo, kad ekonominis šios žemės ūkio šakos naudingumas priklauso ne tik nuo suaugusių paukščių teisingo lesinimo ir laikymo, bet ir nuo sumanaus viščiukų auginimo.

Auginant viščiukus didelę reikšmę turi jų pirmasis rūšiavimas. Jį geriausia atlikti antrąją dieną temstant, viščiukus patupdžius, kai jie pradeda snausti. Paukštininkė tuo laiku įeina į viščiukidę, pastato „šikšnosparnį“ (bet kokį gilų indą, kad šviesa kristų tik į sienas ir lubas, o viščiukai liktų tamsoje). Lengvai apčiuopdama pirštais kiekvieną viščiuką, ji atrenka tuščiągūžius ir patupdo į atskirą sekciją. Čia pipete juos pamaitina pieno ir trynio mišiniu, dedant vienam stiklui pieno vieną trynį.

Pirmosiomis gyvenimo dienomis viščiukus labai naudinga lesinti sausomis miežių ar avių kruopelėmis, o taip pat pro metalinį sieta sutrintu kiaušiu-

priimti jauniklius. Paukštidė buvo atremontuota ir išdezinfekuota, kiekvienoje sekcijoje pastatyti švarūs apyvokos reikmenys—lesyklos, girdyklos. Dvi—tris dienas prieš priimant viščiukus paukštininkė kasdien kureno krosnis, temperatūrą patalpoje palaikė nuo 25 iki 29 laipsnių šilumos, o paskui palaipsniui ją mažindavo iki 18—20 laipsnių.

Inkubatorinėje stotyje F. Volkova priiminėjo tik stiprius, sveikus viščiukus, gerai pigmentuotomis kojelėmis bei snapeliu. Ji pervežė juos dėžėse su angomis orui išeiti. Dėžės uždengiamos brezentu, kad apsaugojus viščiukus nuo peršilimo, šalčio ar lietaus.

Viščiukų išsaugojimui svarbią reikšmę turi jų pirmasis rūšiavimas. Jį geriausia atlikti antrąją dieną temstant, viščiukus patupdžius, kai jie pradeda snausti. Paukštininkė tuo laiku įeina į viščiukidę, pastato „šikšnosparnį“ (bet kokį gilų indą, kad šviesa kristų tik į sienas ir lubas, o viščiukai liktų tamsoje). Lengvai apčiuopdama pirštais kiekvieną viščiuką, ji atrenka tuščiągūžius ir patupdo į atskirą sekciją. Čia pipete juos pamaitina pieno ir trynio mišiniu, dedant vienam stiklui pieno vieną trynį.

Pirmosiomis gyvenimo dienomis viščiukus labai naudinga lesinti sausomis miežių ar avių kruopelėmis, o taip pat pro metalinį sieta sutrintu kiaušiu-

ntu ir liesu rūgščiu pienu. Susirgimams išpėti iki mėnesio amžiaus jiems galima duoti joduotą pieną. Paruošiamas jis taip: imamas vienas gramas kristalino jodo, 2 gramai kalio jodido. Visas tai ištirpinama 0,5 litro virinto vandens, atausinto iki 50—60 laipsnių. Paskui gautas skiedinys įpilamas į pieną (5 litrus). Joduotas pienas viščiukams duodamas du kartus per dieną, ryte prieš lesinant ir vakare, bet ne kasdien, o su trijų dienų pertrauka. Viščiukai jį geria nenoriai. Todėl prieš paduodant tokį pieną reikia išimti girdyklas su vandeniu ir rūgščiu pienu.

Sekdami stambių paukštininkystės fabričių pavyzdžiu, daugelis ūkių jauniklius pradeda augini narvuose, išleidžiant juos pasivaikščioti. Viščiukai laikomi narvuose iki 30 ar 60 dienų, o paskui perkeliama į stovyklinius namelius. Šis būdas turi eilę pranašumų. Šitaip viename kvadratiniam metre grindų viščiukų galima auginti 5—6 kartus daugiau, negu paprastu būdu—leidžiant jiems vaikštinėti. Priešakinių paukščių fermų—Visasajunginės žemės ūkio parodos dalyvių—praktika rodo, kad viščiukų auginimas narvuose atsieina žymiai pigiau, negu viščiukidėse ant grindų.

R. Škudova

Visasajunginės žemės ūkio parodos „Paukštininkystės“ paviljono metodistė

Šių metų gegužės 4—5 d. d. Paryžiuje įvyko Šiaurės Atlanto sąjungos (NATO) Tarybos sesija. Joje dalyvavo 15 valstybių—sąjungos narių—užsienio reikalų ministrai. Sesijoje nuo pat pradžių pasireiškė šalių—NATO dalyvių prieštaravimai, kuriuos sukėlė nepasitenkinimas sunkiomis karinėmis išlaidomis.

Taikaus sambūvio idėjos, taikinga Tarybų Sąjungos politika, kuria siekiama toliau vystyti ir stiprinti draugiškus santykius su visomis valstybėmis, toliau mažinti tarptautinį įtempimą, randa vis daugiau ir daugiau šalininkų visose pasaulio šalyse. Taikingą mūsų šalies politiką ryškiai pademonstravo draugų N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo vizitas į Angliją. Pasaulio visuomenė su dideliu susidomėjimu laukia Prancūzijos ministro pirmininko G. Mole ir užsienio reikalų ministro K. Pino vizito į Maskvą.

Susidarius tokiais pa-

dėčiai, Šiaurės Atlanto sąjungos organizatoriams ir įkvėpėjams darosi vis sunkiau pateisinti NATO buvimą.

Užsienio spauda pažymi, kad visa eilė valstybių, jų tarpe Prancūzija, Italija, Kanada griežtai pasisakė prieš grynai karinį NATO pobūdį. Jos reikalauja, kad NATO savo veiklą nukreiptų į ekonominį ir politinį bendradarbiavimą. Kanados laikraštis „Siti-zen“ pažymi, kad per 7 savo gyvavimo metus NATO kainavo jos dalyviams 312 milijardų dolerių. „Vargu, ar bealima laukti, kad šalių NATO dalyvių vyriausybės bus pasirengusios ir toliau daryti tokias stambias išlaidas...“—rašo laikraštis.

Anglų laikraštis „Observer“ straipsnyje „NATO varge“ rašo, kad NATO dalyvių susitelkimas pavojingai paskirtas ne dėl rusų kažkokių pinklių, o to-

dėl, kad NATO šalys nenori arba negali statyti į pirmąją vietą savo prievolių sąjungos atžvilgiu. Didžioji Britanija, Graikija ir Turkija vaidijasi dėl Kipro. Prancūzijos politika Alžyro atžvilgiu sukelia rimtus jos kolegų—NATO narių būkstavimus. Islandija atsisakė leisti Amerikos kariuomenei pasilikti jos teritorijoje.

Visa tai kelia nerimą Vašingtono valdantiems sluoksniams. JAV valstybės sekretorius Dalesas sesijoje pareikalavo, kad NATO išlaikytų savo karinę paskirtį ir pasisakė prieš jos pavertimą „ekonominė“ organizacija. Jis griežtai išreiškė Kinijos Liaudies Respublikos atžvilgiu ir mėgino įrodyti, esą Kinija grasinanti taikai.

Prancūzijos užsienio reikalų ministro K. Pino pasiūlymą—įsteigti prie SNO ekonominės pagalbos silpnai išsi-

vysčiusioms šalims tiekimo organą—Dalesas reikalavo pavesti svarstyti specialiam komitetui. Visa tai ryškiai byloja, kad NATO narių tarpe yra dideli nesutarimai Vakarų užsienio politikos klausimu.

Paskelbtame baigiamajame komunikate NATO Tarybos sesijos dalyviai priversti pripažinti, kad Tarybų Sąjungos vykdoma taikaus sambūvio politika sumažino tarptautinį įtempimą. Nežiūrint to, Vakarų valstybės pasiryžo išsaugoti savo karinę sąjungą ta dingstimi, kad iki šiol neišspręstos „kai kurios ypatingai svarbios Europos problemos“ (pavyzdžiui, Vokietijos ir nusiginklavimo klausimai).

NATO sesija parodė, kad tarptautinio įtempimo mažinimo priešinkai visomis jėgomis stengiasi sukliudyti mažinti ginklavimąsi.

Tai liudija ir SNO nusiginklavimo komisijos pakomitečio sesijos Londone rezultatai. Toje sesijoje nepasiekta jokio suderinto susitarimo nusiginklavimo klausimu.

Dėl Tarybų Sąjungos prekybinių santykių išvystymo

Maskvoje įvyko derybos dėl prekių apyvartos 1956 metais tarp Tarybų Sąjungos ir Vietnamo Demokratinės Respublikos. Draugiškos derybos pasibaigė tuo, kad š. m. gegužės 5 d. buvo pasirašytas Protokolas dėl prekių savitarpio tiekimo 1956 metais. Prekių apyvarta tarp Tarybų Sąjungos ir Vietnamo Demokratinės Respublikos šiais metais, palyginti su 1955 metais, žymiai padidės.

Tarybų Sąjunga tiekia Vietnamo Demokratinei Respublikai

įvairius įrengimus. Savo ruožtu Vietnamo Demokratinė Respublika tiekia Tarybų Sąjungai vertingų rūšių medieną, baldus, arbatžoles, vaisius ir kitas prekes.

Kanados senatas vienbalsiai pritarė rezoliucijai ratifikuoti 1956 metų vasario 29 dienos Otavoje pasirašytą TSRS—Kanados prekybinį susitarimą.

Senate pasisakė kalbėtojai išreiškė įsitikinimą, kad pirmasis prekybinis susitarimas su Tarybų Sąjunga įgalins vystyti gaudesnius dviejų šalių ryšius ir padės mažinti tarptautinį įtempimą. Kalbėtojai pabrėžė, kad prekyba yra geriausia priemonė užmegsti ryšius su Tarybų Sąjunga ir liaudies demokratijos šalimis.

Šių metų balandžio 18 d. Kanados bendruomenės rūmai vienbalsiai ratifikavo Tarybų Sąjungos—Kanados prekybinį susitarimą.

E. Sokolovienė

Redaktorius
J. KISELEVIČIUS